

R.M. Mc Cheyne

WAARSCHUWING VOOR HEN, DIE ONWAARDIG DES HEEREN AVONDMAAL VIEREN

Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren. Daarom zijn onder u vele zwakken en krankten, en velen slapen. (1 Kor. 11 : 29, 30)

Toen het voor enige tijd de Heere behaagde Zijn Geest op een buitengewone wijze uit te storten over een van de kerspelen van Schotland, vernam ik van de daar arbeidende leraar, dat de zonde, welke de gewetens het krachtigst had aangegrepen, bestond in het onwaardig gebruik van des Heeren avondmaal. Hij verhaalde mij dat het inderdaad een hoogst indrukwekkend schouwspel was mensen van zestig en zeventig jaar te zien, die weenden, daar zij gedurende zoveel jaren het sacrament van het Avondmaal hadden verbroken. Zal het nu Gode behagen Zijn Geest uit te storten over de volwassenen in deze vergadering, dan ben ik in mijn ziel overtuigd, dat die ontzettende zonde van een onwaardige Avondmaalsviering de Meesten van u als een molensteen zal neerdrukken. Ja, mijn lieve vrienden, God heeft in deze zaak een twist met u, en Hij zal gewis, hetzij in de tijd, hetzij in de eeuwigheid, u daarvoor in het gericht roepen.

Er is voorzeker een onwaardig eten en drinken. Reeds in de dagen van de Apostel Paulus bestond deze zonde. En niet minder in onze tijd. Velen komen aan des Heeren tafel, die geenszins daaraan moesten plaats nemen. Velen komen daaraan zonder brui-loftskleed, velen die door hun aanzitten God mishagen en tergen, velen die daarover nog in de eeuwigheid zullen weklagen. Zij verwerven zich door hun komen geen goed, maar integendeel groot kwaad. Zij eten en drinken zichzelf een oordeel. Zij menen dat zij als schuldlozen het brood eten en de wijn drinken; of wellicht menen zij dat zij door hun eten en drinken de zonden van de laatste maanden zullen bedekken, terwijl God getuigt dat zij zichzelf een oordeel eten en drinken. Het is hun als aten en dronken zij vergif.

De apostel verklaart waarin de onwaardigheid dier handeling bestaat: *Zij onderscheiden het lichaam des Heeren niet.* De hier gebruikte spreekwijze is duidelijk ontleend aan het zintuig van de smaak in het menselijk lichaam, waardoor wij onderscheid maken tussen twee verschillende soorten van voedsel. Het lichaam des Heeren te onderscheiden is, een bijzondere smaak te hebben in de weg van de zaligheid door Christus en dien

gekruist. Wanneer een zwaar beladen zondaar de kracht des Evangelies gevoelt, wanneer hij de dierbaarheid, de neerbuigende goedheid en de volheid van Christus inziet, dan smaakt of onderscheidt hij het lichaam des Heeren. Zij echter, die nimmer tot Christus gekomen zijn, hebben ook nimmer smaak gekregen in de weg van de zaligheid door Christus. Zij mogen zeer fatsoenlijke, ordelijke, bescheiden, brave mensen zijn, zij mogen de Bijbel lezen, en een gedaante van Godzaligheid hebben, maar nog nimmer smaakten zij de zoetheid van de honig uit de kloven van de steenrots. Zij zijn het, die de tafel des Heeren ontheiligen.

I. Niemand mag aanzitten aan het Avondmaal des Heeren dan zij, die het lichaam des Heeren onderscheiden, dat is: die werkelijk smaak voor Christus hebben, die naar Hem hongeren.

Dit blijkt:

1. Uit de handeling van de aanzittende gast. U komt niet tot de tafel om het brood en de wijn te bezien, maar om daarmee gevoed te worden. U strekt uw hand uit en neemt van het brood en eet het; u neemt de wijn en drinkt die. Daar nu het brood en de wijn het lichaam des Heeren vertegenwoordigen, zo is het voor een kind duidelijk dat men door die handeling zegt: „Ik smaak de Heere Jezus Christus. Hij is mijn Manna, het voedsel mijner ziel, mijn enige Weg van vergeving, van vrede, van heiligheid, mijn Heere, en mijn God.” Wanneer een hongerige bedelaar aan uw deur komt, en u geeft hem een stuk smakelijk brood, hoe blij strekt hij de hand daarnaar uit, en hoe smakelijk eet hij het! Waarom? Omdat het hem smaakt, omdat hij dringende behoefte daaraan had. Zo is het ook met uw eten en drinken aan de tafel des Heeren. U verklaart daardoor dat Christus uw Zaligmaker, uw hemels brood, uw alles is. Toen die man de schat in de akker vond, was hij verblijd, en ging heen en verkocht al hetgeen hij had en kocht die akker. Door tot de tafel des Heeren te komen legt u de verklaring af: *Christus is mij dierbaar; ik heb alles voor Hem verlaten.*

De bruid in het Hooglied van Salomo zegt: „Als een appelboom onder de bomen des wouds, zo is mijn Liefste onder de zonen; ik heb grote lust in Zijn schaduw, en zit er onder, en Zijn vrucht is mijn gehemelte zoet.” (Hooglied 2 : 3). Zo ook zegt u door uw komen tot des Heeren tafel: *ik heb rust gevonden onder de schaduw van Christus, Zijn vrucht is zoet voor mijn gehemelte, Zijn schuldvergeving, Zijn Geest, Zijn geboden, dat alles is zoet voor mijn smaak.*

Toen de boze geesten uit de bezetene waren uitgeworpen, zat hij neer aan de voeten van Jezus, gekleed en wel bij zijn verstand. Vóór die tijd was het zijn taal tot de Heere: „Wat heb ik met U te doen?” (Joh. 8 : 28). Nu echter is Christus hem alles. Ziedaar ook uw verklaring aan de tafel des Heeren. Toen Paulus nog een onbekeerd mens was, was hij een godslasteraar hij blies dreiging. Maar toen hij smaak in Christus gekregen had, zei hij: „Ik acht alle dingen schade om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus mijn Heere.” (Fil. 3 : 8). Ziedaar ook uw verklaring wanneer u het brood eet en de wijn drinkt.

Kunt u naar waarheid zeggen, dat u de schat gevonden hebt, dat u alles daarvoor hebt verkocht, dat ge u hebt neergezet onder de schaduw van deze appelboom, en dat zijn heilige vruchten zoet zijn voor uw gehemelte; dat u eens verre van Christus waart, maar nu aan Zijn voeten gezeten bent, dat u nu het geloof predikt, hetwelk u eens verwoestte, dat gij, evenals Paulus, in niets anders roemt dan in het kruis van Christus? Kunt u

zeggen, in de tegenwoordigheid Gods, dat Christus uw manna, uw zielsvoedsel, uw vrede, uw alles is? Dan bent u welkom aan de tafel des Heeren. Eet, vrienden; drinkt, ja drinkt overvloedig, mijn geliefden.

De meesten van u kunnen dit echter niet zeggen. U hebt de schat niet kunnen vinden. Wilt u naderen tot de tafel des Heeren? Met welk doel? U zult onwaardig eten en drinken. U zult daardoor God op een verschrikkelijke wijze tergen. Het zal u nog pijnigen op uw sterfbed. Het zal u tot in alle eeuwigheid kwellen. Menigeen zal over een handeling, die enige minuten heeft geduurd, eeuwig zuchten. Judas beweent nog, in de eeuwige pijn, zijn zonde en dwaasheid. Zo ook zal het met u zijn.

2. Uit de woorden van Jezus: „Doe dit tot Mijn gedachtenis.”

Een onbekeerd mens kan zich Christus niet herinneren; want hij heeft Hem nimmer gezien, noch gekend. Hij, die nooit honig heeft geproefd, kan zich ook de smaak daarvan niet herinneren; zo ook kan een mens, die nimmer het zalige heeft gesmaakt van de zoetheid van Christus, zich Hem onmogelijk herinneren. Het is zo, in zeker opzicht kan ieder mens zich Christus herinneren. U kunt u herinneren de omstandigheden van Zijn leven, dat Hij in een stal werd geboren, dat Hij wandelde op de zee van Galiléa, dat Hij weende over Jeruzalem, dat hij in Gethsémané bad, dat Hij op Golgótha aan het kruis stierf. Maar dit kunnen zich de duivelen evenzeer herinneren. Zij herinneren zich Zijn gehele geschiedenis nog veel beter en vollediger dan wij. Satan heeft meer kennis van Goddelijke dingen dan vele doctoren van God hebben. En ook de zielen van de verdoemden gedenken nog in de hel aan Jezus. Zij herinneren zich al hetgeen Hij heeft gedaan, al hetgeen Hij heeft geleden, en hoe dikwijls Hij hen heeft willen zalig maken. Judas gedenkt in de hel nog aan Jezus. Maar o, dit is geenszins die zielzaligende herinnering aan Jezus, welke wij hebben aan Zijn tafel.

Wanneer een vermoeide, zwaar beladen ziel aan de voeten van Jezus is gebracht, vindt zij een blijdschap en een vrede in het geloven welke de zondaar nimmer te voren heeft gevoeld. Hij krijgt een inzicht in de liefde van Christus, hetwelk hij nimmer alzo heeft gehad: de liefde van Jezus geopenbaard in Zijn komst voor de goddelozen, en in Zijn sterven voor hen, de goedertierenheid van Jezus over alle schepselen, over de zondaren, zelfs over de grootste, over tollenaars en zondaren die tot Hem komen, de wijsheid en uitnemendheid van deze weg ter zaligheid, de verbazingwekkende heerlijkheid en volmaaktheid van de gerechtigheid Gods. Wanneer de Heilige Geest de blinddoek van de ogen wegneemt, dan verkrijgt de ziel een gezicht in de dierbaarheid van Christus hetwelk zij nimmer zal noch kan vergeten. Ziedaar het geestelijk smaken en onderscheiden van het lichaam des Heeren. Iedere herhaalde voorstelling van Christus roept in de ziel het gevoel van Zijn goedheid én schoonheid terug. Hij kan Zijn naam niet horen of zijn hart gevoelt zich tot Hem heengetrokken. Zijn naam is voor hem als heilige zalfolie. Hoort hij door leraars Zijn Woord prediken, zo is hij met zijn gedachten bij Jezus; ziet hij het gebroken brood en de vergoten wijn voor zich staan, zo wordt zijn hart daardoor vervuld met de herinnering aan Jezus. Evenals de weduwen bij Petrus stonden te wenen, hem de rokken en de klederen tonende, welke Dorkas gemaakt had, terwijl ieder stuk, door de handen van haar vriendin gemaakt, haar boezem opnieuw met liefde vervult en de tranen uit haar ogen doet ontspringen, zo ook gevoelen zij, die

Jezus in waarheid kennen, door het gebroken brood en de vergoten wijn, in het diepste van hun ziel de behoefte om aan Christus te gedenken.

Is uw geheugen alzo geheiligd geworden? Herinnert ge u dat eens de naam van Christus u niets waardig was? en is Hij nu voor u als uitgegoten olie? Herinnert ge u, wanneer u voor het eerst de Heere in Zijn schoonheid zag, of, indien u ook al de juiste tijd niet weet, gevoelt u de verbazende verandering die in u is gewrocht? Zo ja, welkom dan – „Doe dit tot Mijn gedachtenis.”

De meesten echter hebben, naar ik vrees, deze herinnering niet. U herinnert u niet dierbaarheid in Christus ontdekt te hebben. U hebt nimmer nog het lichaam des Heeren onderscheiden. U zegt dat u gedenken wilt aan Zijn lijden en sterven. Maar dat kunnen de duivelen niet. Zou het u niet geweldig schokken als u zag dat de duivelen aanzaten aan de tafel des Heeren? En toch hebben zij evenveel recht daartoe als gij, indien u nog onbekeerd bent.

3. Uit het gedrag van de apostelen. Eén voorbeeld: De Ethiopische kamerling was „een machtig heer van Candacé, de koningin van de Moren, en was over al haar schat.” (Hand. 8 : 27). Door de grote genade Gods was deze man bekommerd geworden over zijn ziel, het Woord van God en wellicht ook een reizende bode des heils, was tot hem gekomen. Hij kon niet rusten, maar verliet zijn land om naar Jeruzalem te gaan. Maar ook daar vond hij geen vrede, geen licht. Treurig en vermoeid besloot hij huiswaarts te keren. Maar nog was zijn hart beladen, en op zijn wagen zittende, las hij in de profetieën van Jesaja. Door de goedheid Gods werd Filippus tot hem gezonden, die, bij hem op de wagen geklommen zijnde, hem Jezus, het Lam Gods, verkondigde. Welk een nieuwe wereld werd daar voor de Moorman geopend! Hij ziet de weg van de gerechtigheid zonder de werken. Daar komen zij aan een water, en zijn vraag is: „Wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zei: Indien u van ganser hart gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zei: Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is. En zij daalden beiden af in het water, en Filippus doopte hem. En de kamerling reisde zijn weg met blijdschap.” Is dit ook uw ondervinding, geliefden? Hebt ook u Christusgezocht gelijk hij deed? Hebt ook u Hem gevonden gelijk hij? Gelooft u van ganser harte? Dan staat de tafel des Heeren voor u dáár, en ook u zult uw weg gaan met blijdschap.

Maar ach, zo is het niet met de meesten uwer. Indien sommigen van u gesteld geweest waren over de schatten van Candacé, u zou geen straat ver gelopen hebben om de weg des heils te vinden. U zou nimmer in de Bijbel gelezen hebben gelijk de Moorman deed, u zou nimmer om onderwijs gevraagd hebben gelijk hij. U durft niet zeggen dat u van ganser hart gelooft. En, zegt mij, zou u dan willen aanzitten aan de tafel des Heeren? U kunt komen. Maar, helaas! U zult uw weg geenszins gaan met blijdschap.

II. *Onwaardig het Avondmaal te gebruiken is zeer gevaarlijk.*

1. Zij, die dat doen, zijn schuldig aan het lichaam en bloed des Heeren. Er is geen zonde, die minder geacht wordt op aarde, er is geen zonde die zwaarder geacht wordt in de hemel en in de hel dan onwaardig te eten en te drinken. Zij, die deze zonde bedrijven, spannen samen met hen, die de Heere Jezus hebben verraden en gedood. Zij zijn hun gelijk in tweeërlei opzicht. Vooreerst geven zij voor Jezus lief te hebben en Hem vriendschap toe te dragen; ten andere haten zij Hem inderdaad met hun hart, en

verachten Zijn Evangelie. Terwijl Judas de Heere Jezus verried, deed hij zich voor als had hij Hem zeer lief. Hij had Hem gedurende al de tijd Zijner omwandeling gevolgd, hij had in Zijn naam gepredikt. Hij zat schijnbaar zeer eerbiedig aan des Heeren tafel, doopte met Christus in dezelfde schotel in. Zijn woorden waren gladder dan boter, maar krijg was in zijn hart. Toen hij in de hof kwam om zijn Meester te verraden, kwam hij Hem tegemoet met een: „Wees gegroet, Rabbi!” (Matth. 26 : 49) en hij kuste Hem, hoewel zijn hart vervuld was met bittere haat, hoewel hij een doodsvijand was van Christus en Zijn Evangelie. Zo ook gaven de overpriesters en Farizeeën voor met grote ijver vervuld te zijn voor God en Zijn dienst, zij deden zich voor als afgezonderde en heilige mensen. En nochtans haatten zij Jezus en spraken het doodvonnis over Hem uit. De soldaten van Herodes gedroegen zich als hadden zij grote eerbied voor Christus, toen zij daar voor Hem neerknielden en het „Wees gegroet, u Koning der Joden!” Hem toeriepen. Maar het was niets dan schijn, want inderdaad haatten en bespotten zij Hem. Pilatus deed zich voor als ware hij een vriend van Jezus: hij waste zich de handen en zei: „Ik ben onschuldig aan het bloed dezès Rechtvaardigen”; (Matth. 27 : 24) en nochtans veroordeelde hij Hem tot de dood des kruises. Zo is het ook met onwaardige Avondmaalsgangers. U komt aan de tafel des Heeren met een groot vertoon van eerbied. U schijnt zeer ernstig gestemd. U neemt het brood en de wijn, u voordoende als was u bekeerd, als ware Christus uw deel. U schijnt diep geroerd. In weerwil van dat alles veracht u Christus en Zijn volk, spot u met de bekering en het leven van de genade. „Wee die mens; het ware hem beter zo hij niet geboren ware geweest,” (Markus 14 : 21).

Gij hebt hetzelfde hart als Judas, als de overpriesters, als de soldaten, als Pilatus. U bent schuldig.

1. Zij eten en drinken zichzelf een oordeel. Dit is van een onwaardige Avondmaalsviering in tweeërlei opzicht waar.

Ten eerste voegt men bij zijn zonden nog een nieuwe zonde, stapelt men wederom een nieuwe berg op de reeds zo zwaar beladen ziel, en maakt daardoor haar veroordeling des te gewisser, doet men de ziel te dieper zinken in het verderf.

Ten andere wordt het hart daardoor immer verhard. Iedere zonde verhardt, maar vooral die, waardoor men zich rechtstreeks bezondigt in heilige zaken. Hij, die openlijk de spot drijft met de Bijbel, zal zeer moeilijk behouden worden, zozeer wordt hij daardoor verhard. Maar van alle zonden tegen heilige dingen is er geen, die de ziel zozeer verhardt als het onwaardig gebruik van 's Heeren Avondmaal, zodat een onbekeerde, aanzittende aan de tafel des Heeren, zichzelf menigmaal door zijn eten en drinken de verdoemenis over de ziel brengt. Gelijk een kind van God het leven indrinkt, zo drinkt zo'n mens, uit dezelfde beker, de dood.

Sommigen van u zeggen wellicht: *Hoewel ik nog onbekeerd ben, zal ik nochtans aanzitten; want, doet het mij geen goed, het zal mij ook geen kwaad doen.*

Is het geen kwaad een nieuwe zonde op uw ziel te laden? Is het geen kwaad uw hart te verharden en het te verzegelen tot het eeuwig verderf? Is het geen kwaad uzelf een oordeel te eten en te drinken?

Anderen menen wellicht, dat zij daardoor de zonden van de laatste maanden zullen bedekken en goed maken. Sommigen, die maar een enkele of een paar maal ter kerk zijn geweest, zeggen mogelijk: *ik zal daardoor dat verzuim herstellen en mijn zonde bedekken.*

Zal dat uw vorige zonden bedekken, wanneer u een nieuwe zonde daaraan toedoet? Zal het schenden van de sabbatten worden verzoend door uw onwaardig aanzitten en uw

ontheiligen van het sacrament? Zullen uw zonden daardoor worden bedekt dat ge uzelf een oordeel eet en drinkt?

3. Velen, die zich daaraan schuldig maken, *zijn zwak en ziekelijk, en velen slapen*. Er zijn sommige zonden, welke God bezoekt met tijdelijke oordelen, als: zwakheid van het lichaam, ziekte en dood. Toen Ananias en Saffira de Heilige Geest logen, vielen zij dood voor de voeten van de apostelen neer. Toen Herodes God de ere niet gaf, werd hij van de wormen opgegeten, en stierf op zijn troon. Zo ook is het met de ontheiliging van des Heeren tafel. Dit is het woord van God zelf, die het voorzeker het best van allen weet: „Hierom zijn vele zwakken en zieken onder u, en velen slapen.” De Heere Jezus, de Gastheer, heeft alle middelen in Zijn hand, en Hij gebruikt ze ook om hen neer te werpen, die Zijn tafel zo onbeschaamd ontheiligen. Evenals God een wezenlijke hel heeft daargesteld van stoffelijk vuur dat nimmer wordt uitgeblust, om zulke zondaren te treffen, die door niets kunnen bewogen worden tot berouw dan door lichaamssmartten, zo ook heeft het inzake van het onwaardig gebruik van 's Heeren Avondmaal God behaagd gebruik te maken van ziekte en dood, opdat geen onheilige handen zich naar dit brood en deze wijn zouden uitstrekken. Menigmaal heb ik het opgemerkt dat God zo doet. Ik herinner mij drie sterfgevallen, die op zulk een wijze en op zulk een tijd plaats grepen, dat ik er niet aan kon twijfelen of het was de vervulling van dit vers. Waakt dan geliefden, en ziet toe!

Geliefden, wees dan toch op uw hoede, opdat u niet, terwijl het brood nog in uw mond is, wellicht dood zou neervallen. Het is een ontzettende zaak te sterven terwijl u de tafel des Heeren zou ontheiligen; want u zou zeker nog dieper zinken dan het graf.

„Alzo dan, een ieder beproeve zichzelf.” Welke zijn uwe ware beweegredenen om tot de tafel des Heeren te komen? Is het omdat u op een zekere leeftijd gekomen zijt? Maar bent u wedergeboren? Is het omdat ook uw huisgenoten komen? Is het om uw goede naam? Is het om geld?

O, gedenk aan Judas! Is het opdat uw kind gedoopt zal kunnen worden? Dan zou u de éne zonde bedrijven om daardoor een andere te kunnen plegen. Is het om God te prijzen voor hetgeen Hij aan uw ziel gedaan heeft? (Psalm 116). Is het om aan de wereld te tonen wie u hebt, gekozen tot uw Heere? Is het om nabij Jezus te komen? Kom dan, en leun aan Zijn borst, en verlaat Hem nimmer weder. Amen.

Dundee, 1841.